VOLUME 56. JULIUS 1, 1964 No. 13. szám. — 1964 julius 1

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

A mi évi konvenciónk

A szives figyelmét mindenkinek felhívjuk arra, hogy az évi konvenciónkat Cleveland, O. városában a Shaker-téri gyülekezetünkben tartjuk július 8—12-ig. mely gyülekezetnek lelkipásztora Rev. Orosz E. Attila testvérünk.

A szép program elkészült, lapunk előbbi számában megjelent, melyből megállapíthatjuk, hogy Clevelandban sok lelki áldással közeledik Isten megváltott gyermekeihez.

Clevelandi lelki testvéreink és barátaink kitárt karokkal várják a delegátusokat és vendégeket.

A figyelmet felhívjuk arra, hogy a központi és nyugati gyülekezeteinknek és szintén a kanadai gyülekezeteinknek ez egy arany alkalom arra, hogy részt vegyenek az áldásosnak ígérkező konvención.

A jövő évi — ha ugyan megérjük — már valahol keleten, Nem York körül lesz megtartva. A nagy távolság miatt oda már nehezebb lesz eljutni nyugatról, vagy északról. Használjuk fel a kedvező alkalmat s menjünk sokan erre az évi gyűlésre.

A Szentirás tanít arra is, hogy nagyon jó az atyafiaknak együtt való lakozása. A konvención Isten gyermekei örvendeznek egymásban, felujítják a testvéri barátságot, szeretetet s felüdülnek lelkileg, testileg az Ur színe előtt.

Hozzunk meg minden áldozatot, hogy e komoly időben együtt lehessünk és közösen emelhessük fel lelkünket Istenhez Szövetségünkért, gyülekezeteinkért, gyermekeinkért, a megmentetlenül szenvedő világért, igen, az Isten országa eljöveteléért.

Menjünk az évi nagygyűlésre imádságos lélekkel, áldott isteni gondolatokkal, tervekkel, eszmékkel. Hagyjuk a mindennapi szürke dolgokat; gondokat, bajokat s a gyűlésen gyűjtsünk új lelki erőt a további lelki munkára.

Meg vagyok győződve arról, hogy ez az Isten akarata. Hiszen az Ur Jézus is félrevonult gyakran tanítványaival. Testi, lelki felüdülésre volt szüksége. A hegyen találjuk őt gyakran imában. Egyszer egész éjszaka imádkozott. Tanítványait felvezette a hegyre s ott egy kő volt a szószéke és tanította őket. Áldott, Istentől gazdagon megáldott pillanatok voltak azok.

Ugy vélem, hogy egy jól előkészített konvenció, az Ur Jézus Krisztus által tanítványai részére rendezett összejövetelhez hasonlít. A különbség csak az, hogy az Ur ma testileg nem lehet jelen tanítványai között, de lélekben biztosan ott van.

Szerény írásom által ő hiv, ő vár téged testvérem. Menjünk, dícsérjük őt énekben, imában, gondolatokban és érzelmekben.

Adjunk közösen hálákat Neki a megváltásrét, megtartásért s kérjük arra Istent, hogy ebben a fölfordult, veszedelmes világban ne hagyjon el minket.

Ennek az évi nagygyűlésnek egyik kimagasló pontja lesz a közös konvenció befejezése után a Női Konferenciának 50 éves jubileumi ünnepsége Steg Mariska testvérnő elnök vezetése mellett.

A nőegyesületeink konferenciájának műsoros estéje minden évben lelki javakban gazdag volt, de ebben a jubileumi esztendőben a műsor minden előbbit felül fog mulni. Ha más nem, ez az egy est megérdemel minden fáradságot.

Befejezem buzdító, hívogató soraimat a nagy prófétának ezen szavaival:

"VÁR AZ ISTEN TIREÁTOK!"

Emeritus

"A tett a fontos, nem a szürke értés.
Zárlatig ugyis elkészül a mérleg.
Csak egy a fontos: égjek s el ne égjek.
Mint a pusztai vadrózsabokor.
A nap is legszebb naplementekor."

(Sik S.)

Isten nem siet és soha nem késik

Egyezerkilencszázharmincnégyben mint delegátus világkonferencián voltam Berlinben. A hitleri élet elején volt ez, egybeesett Hindenburg tábornagy temetésével s csak alig pár nappal a Rhoem kapitány és társainak kivégzésével.

Izzott akkor még a levegő is Németországban, az emberekben pedig feszült minden izom a jelen rohamos változatában és a bizonytalan jövőtől való félelem miatt. De az ország népe fegyelmezett volt, összetartott és gondolkozás nélkül vakon követte a vezért.

Mi delegátusok — vagy hatvanezeren — a világ minden tájáról a hitet, vallást és a Bibliát képviseltük, minket akkor Németország és a német nép vallási iránya és tervei érdekeltek és szabad óránkban azt tanulmányoztuk.

Napról-napra újabb és borzalmasabb intézkedések jöttek tudomásunkra és mindenki örült, hogy nem német és nem Németországban lakik. Világosan lehetett látni, hogy a kormányzó irány a nép elpogányosítása, mert csak így lehet később felhasználni olyan borzalmas dolgokra, milyent a világ nem látott azelőtt és mert a hitélet már akkor nagyon gyenge lábon állt ott, az új tanok gyorsan és nagy eredménnyel terjedtek.

Ottlétünk alatt jelentek meg sok egyébb rendelkezések között azok a falragaszok is, melyek megnyirbálták a Biblia szövegeit, irányították a lelkészek prédikációit stb. Miután a Führer kezet fogott Ludendorf generálissal, az istentagadás nagy mesterével, Kerl vallásügyi miniszterrel olyan rendeleteket adattak ki, hogy Jézust is a fajelmélet szerint kell — és lehet csak — hirdetni és tisztelni.

Egy ilyen plakátot akkor lemásoltam és egy barátom utján a napokban birtokomba jutott. Igy szól:

"Nem tűrhetjük, hogy gyermekeinkkel azt tanítsák, hogy Jézus Krisz-

tus zsidó volt, hogy Pál apostol zsidó volt és, hogy az üdvösség a zsidók közül jött. Az egyház nem tudott olyan hitet teremteni, hogy hegyeket mozdítson el, tehát pozitív keresztyénséget akarunk és ez a nemzeti szociálizmus. Az Atya akarata a német nép vérében van kinyilatkoztatva és ez nem más, mint hogy szeressük a vértestvért."

"Zölner püspök a napokban azt mondta nekem — mondja tovább a kultuszminiszteri rendelet —, hogy a keresztyénség a Krisztusban, az Isten fiában való hitet jelenti. Ezen igazán nevetnem kell. A legnagyobb veszély a fajkeveredés, ez ellen kell küzdeni, ez a hit ment meg a pusztulástól. A fajkeveredést a zsidó nép terjeszti, ez tüdővész bacilus."

Dibelius evangélikus püspök erre a rendeletre pár napon belül válaszolt a kormányhoz való beadványában és az egyházakhoz küldött körlevelekben. Válaszának címe ez volt:

Mi csak Istennek engedelmeskedünk.

A beadványában egyebek között kijelenti, hogy Jézus nemcsak a Biblia szerint, a történelmi régi iratokban is bizonyítva van, hogy Dávid király sarjadéka, tehát zsidó, Pál apostol pedig megtérése előtt nemcsak zsidó volt, hanem Saulus zsidó rabbi. A Biblia minden zsidó vagy keresztyén tartalmú szövege sérthetetlen, annak bírálata nincs emberekre bízva mert az Isten Igéje, aki abból elvesz, vagy hozzátesz azt borzalmas büntetés fogja érni.

A püspök tiltakozása, Niemüller ellenállása, sokmillió igaz hívő küzdelme semmit sem ért, a pogány gyülölet szelleme győzött s a fajelmélet gonoszságával fertőztek meg egy hatalmas nemzetet. Tisztítani a vért, a fajt, szeretni a fajtestvért és megvetni, gyűlölni, pusztítani mindenki mást.

Nem tudták ezek a fajvezérek, hogy a szeretetet nem lehet korlátozni csak ott, ahol nincs. Viszont a gyűlöletet sem lehet korlátozni ott ahol van, pedig akkoriban volt a borzalmas testvérháború Spanyolországban ahol egyazon faj (és egyazon vallásu) nép irtózatosan mészárolta egymást.

Abból — ha a Bibliából nem — megérthették volna, hogy egykor ez a hatalmas nemzet nemcsak az egész világgal, de csalódva és meghasonlva egymást is mészárolni fogja, mert a gyűlölet magva kikel, bosszút áll és a vérbeforgó szemek nem nézik, hogy fajtestvér-e, vagy idegen akit ölni akar.

A többit már tudjuk. "Aki fegyvert ragad, fegyver által pusztul el" mondja Jézus a fegyverrel vagdalozó Péter tanítványnak. A békevilágban is gőgös és túlfűtött nacionalizmusban hadonászó nemzet, melynek még a zsebkése nyelén is az volt, hogy "Wier Deusche fürchten Gott, sonst nichts in der welt" (Mi németek csak Istent féljük, mást semmit a világon), most már Istent sem félve, vakon nekimegy és háboruzik a félvilággal, a szélrózsa és a négy táj mind a négy irányában.

Lincoln Ábrahámról azt olvassuk, hogy a hadjáratok alatt is imádkozott s mikor egyik tábornoka azt kérdezte, hogy vajon Isten a mi oldalunkon van-e, azt felelte, hogy nem az a fontos: az a fontos, hogy mi legyünk Isten oldalán.

Ki akart ugy az első, mint a második világháboruban Isten oldalán lenni? Bennem háborgott a lélek, bajtársaim káromkodtak, mikor a tábori lelkészeink ütközet előtt megáldották a fegyvereinket s az elfogott hadifoglyok elbeszélték nekünk, hogy ugyanezt tették a szerbeknél is, az oroszoknál is, az olaszoknál is.

El nem tudtunk képzelni olyan Istent, aki fegyvereket áld meg és hozzá mind a két oldalon. Mi inkább hittük Babits Mihály versét: "Az a véres Isten nincsen".

A nagy német nemzet vezéreit nem érdekelte sem Isten, sem ember, csak önmaguk. Bálványimádók lettek, mint ahogy mindenki bálványimádó, aki nem imádja Istent. Imádja a pénzt, vagyont, vagy sajátmagát. Istenít rögeszméket, vagy túlfűtött ideákat. Tudományt, találmányokat, vagy kongó jelszavakat. Azokra pazarolják erejüket, idejüket, munkájokat és szeretetüket. És ezek a szeretet dolgok ölik meg őket. Mintahogy azok az ételek szoktak megártani, amelyeket szeretünk. Azokból eszünk többet a kelleténél.

Vajon mennyi tandíjat kell még fizetni az emberiségnek, mire megtanulja a leckét, mire elfogadja azt az igazságot, hogy csak a szeretet örök, csak annak van létjogosultsága? Hogy a "szeresd felebarátodat, mint magadat" az az Isten parancsa és Isten parancsát nem lehet áthágni anélkül, hogy annak keservesen meg ne fizessük az árát.

És azt, hogy mindenki felebarátunk aki ember, aki bajban van, akit rablók téptek meg, aki segítségért kiált. És azt, hogy a feldobott kő visszaesik a feldobójára, aki másnak vermet ás, az maga esik bele előbb utóbb, mert az Isten nem siet és soha nem késik.

Isten annyi örömet ad neked ma, amennyit elviselhetsz és annyi terhet, amennyire szükséged van.

Figyelj arra, hogy kit és mit akar Isten különösen gondjaidra bízni ma.

(Uj élet.)

Tartsd meg, ami nálad van!

Előadta Rev. Molnár B. a keleti diakónusok tavaszi gyülésén 1964 ápr. 24-én.

A jelenésekről irott könyv valamikor az első században lett irva. Állitólag a századnak második felében, annak is az utolsó részében. A keresztyénség akkor részesült az első nagy megpróbáltatásban. A keresztyének akkor szenvedték a legszigorúbb üldöztetést.

A könyv irója maga, számüzött volt, Krisztusért egy Páthmos nevü szigeten. Ez a sziget Kisázsia partján volt, vagy 60 mérföldre Efézustól. A könyv irója János, saját jelentése szerint (1:9.), hogy a Zebedeus fia volt, vagy nem, arról nincs említés. Azok, akik az Irásokról próbálják az irót megismerni, azt mondják, hogy a János evangéliumát és a János Jelenéseit nem egy ember irta.

Az önkifejezés, szavak használata és összeállitása, annyira különböznek egymástól, hogy nem lehetnek egy irónak a munkája. De az nem fontos ahhoz, hogy megértsük, vagy megkeressük a levél értékét és fontosságát, nemcsak arra a korra, hanem a mai korra is. Ezt a levelet, éppen úgy, mint a többi leveleket a Bibliában, a szükség szülte. A keresztyének óriási próbákon kisértéseken mentek keresztül. Élet-halál közötti választást kellett nekik tenni minden nap.

A rómaiak bevezették a császár imádását. Imádni kellett, nemcsak az uralkodó császárokat, hanem azokat is, akik már meghaltak. A keresztyéneket is arra kényszerítették, hogy imádják a császárt. Ezt persze egy igaz keresztyén nem tette. Ennek következménye kínos halál, vagy számüzetés volt, ami szintén a legtöbb esetben halált jelentett.

Természetesen a gyengébb keresztyének nem birták ki a próbát és engedtek a követelményeknek és elhagyták Krisztust. Az erősebbek megálltak a próbában és mártír halált haltak. János látomást látott a Páthmos szigeten, és annak alapján, annak erejével, irja a levelet a szenvedő lelki testvéreinek. Kéri őket a kitartásra, mert azt mondja, az Ur hamar eljön.

Az ő eljövetelével megkoronázza a kitartó győzőket. A korona az övék lesz. Ne engedjék, hogy valaki elvegye tőlük.

Hogy mit értett János ezen szavak alatt, hogy "hamar eljövök" azt mi most nem értjük meg. Ha azt mondta volna hogy "hirtelen eljövök", akkor nem volna probléma, mert Jézus többször említette azt, hogy váratlanul, hirtelen fog eljönni. De minden fordítás arra mutat, hogy János azt hallotta, hogy "hamar eljövök". Miről mondta? Az ő második eljöveteléről? Ugy-e a szenvedő keresztyének hi-

ába várták. Nem jött el Krisztus az ő dicsőségében? Azóta majdnem 2000 esztendő telt el, és még mindig nem jött el. Péter apostol tudta, hogy ez problémát fog okozni, alapot fog adni a hitetlenségre, kételkedésre, elesésre.

Tanítást ír arról, hogy Isten nem úgy méri az időt, mint az ember. Ő előtte ezer esztendő annyi mint egy nap, egy nap, mint ezer esztendő. Krisztus előtt, az ő eljövetele, ha több ezer esztendő mulva lesz is, "hamar" lesz.

De nem-e veszítünk sokat, ha csupán csak ezt a magyarázatot vesszük igénybe? Tényleg és csupán csak az ő második eljöveteléről beszél itt Jézus?

Tényleg azzal bátorítja az ő szenvedő tanítványait, ami nem történik meg az ő korukban? Ami nem hozott nekik semmi segítséget és menedéket? Én azt hiszem, hogy akik itt vagyunk, mind hiszünk az Ur Jézus Krisztus második eljövetelében. Várjuk azt nagy reménységgel és boldogsággal. De nem tudjuk, mikor fog megtörténni. Lehet ma, lehet ezer és ezer esztendők mulva.

Más reménysége nincs egy szenvedő Isten gyermekének, csak Krisztus második eljövetele? Az bizonyos, hogy Krisztus az ő kijelentésében nem tévedett. Mi tévedünk annak megértésében és megmagyarázásában, amit ő mondott. Ezáltal veszélyeztetjük, nemcsak lelki nyugalmunkat, hanem idvességünk biztonságát is. Ha azt gondoljuk, hogy Krisztus nem jön el, csak majd valamikor a messze jövőben, akkor nem fogunk arra elkészülni. Már pedig akit ő készületlenül talál, nem örökli az ő dicső országát. Ne tegyük Krisztus eljövetelét a láthatatlan messziségbe, mert ő hamar eljön, amint megmondotta, mindnyájunk életében. Egy nemzedék, sőt egy egyén élete, sem múlik el anélkül, hogy Krisztus el ne jőne. Ő eljön hozzánk a mi halálunkban. Ő eljön értünk, mikor földi életünk bevégződik. Mindnyájan tudjuk, hogy ez "hamar" lesz. A biztosítási kompániák azt mondják, hogy ma az emberek tovább élnek, mint 100 esztendővel ezelőtt, de ma is ritka eset, hogy valaki 100 esztendőt éljen. Lehet, hogy az még eljön. De mi száz esztendő? Hamar elmúlik az is. Pál apostol azt mondta, hogy az ő részére a halál nyereség, mert akkor megy Krisztushoz.

Krisztus eljön érte. János is azzal biztatja, bátorítja a szenvedő keresztyéneket, hogy nem fog soká tartani a szenvedés. Krisztus hamar eljön és magához veszi őket. Ezt tapasztalta István, az első vértanu diakonus, mikor megkövezték. "Mivel pedig teljes vala Szent Lélekkel, a mennybe függesztvén szemeit, látta Istennek dicsőségét, és Jézust állani az Istennek jobbja felől". Kérelme ez volt: "Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet". Aztán térdre esvén nagy fennszóval kiálta: "Uram ne tulajdonítsd nékik e bűnt. És ezt mondván elaluvék". (Csel. 7:56.) "Imé hamar eljövök", kivette szolgáját a gyilkosok kezéből, csak a porsátorát hagyta ott nekik, hogy törjék össze kövekkel.

Valaki azt mondhatná, hogy ez az eljövetele Krisztusnak nem igen fontos. Szerintem a legfontosabb. Ezen eljövetele előtt kell elkészülnünk a második eljövetelre, az örökkévalóságra.

Halálunk után nem változtathatunk a helyzetünkön. Ha szeretteink minden vagyonukat oda áldozzák azért, hogy rajtunk segítsenek, akkor sem segíthetnek miután meghaltunk. Ugy kell megállni az ítélőbiró előtt, ahogyan leszünk, mikor földi életünknek végére jutunk. Ez pedig hamar eljön. Egyesünknek már igen kevés ideje van hátra, még akkor is ha elérjük a 60—70—80 esztendőt. Jézus hamar el fog jönni.

(Folytatás a következő számban)

TANULJUNK

Irja:

Rev. PETRE M. ADALBERT

szerk.

Péter apostol második levele

Ennek a levélnek szerzője Péter apostol, akinek nevét viseli, de sajnos, e levél írásának pontos idejét megállapítani nem lehet. Valószinűleg az első levelének megírása után egy pár évre, K.u. 68 körül.

E levelet az Ur Jézus Krisztusban hivő lelkeknek szánta. Nemcsak a zsidók közül kiválasztott, hanem a pogányok közül is elhívott és megmentett keresztyéneknek. E levelet is Isten Lelke diktálta a minden korban élő, Jézus Krisztus vérén megváltott népnek. Tehát, e korban élőknek is.

Ebből a levélből világosan látjuk, hogy az apostol életének befejező napjait érezte s hagyatékul kívánta adni Isten megváltott gyermekeinek az Evangélium igazságait. Intő nyilatkozatából világosan kitűnik, hogy az Evangélium tiszta, meghamisitatlan isteni igazság. Kimutatja, hogy a keresztyének, illetve, a Krisztushoz tartozó megváltott népnek jó gyümölcsöket kell teremni. Hangsúlyozza azt az igazságot is, hogy súlyos büntetés vár azokra az emberekre, akik hamis tanokat hirdetnek. Arra is buzdítja Isten gyermekeit, hogy az Ur Jézus Krisztus második eljövetelét hittel, bizodalommal várják, mert az okvetlen be fog következni.

Intelmei és buzdításai között reá mutat arra a nagyon fontos és természetes igazságra, hogy a keresztyén embernek állandóan növekedni kell. Növekedésében el kell sajátítnia, magáévá kell tennie az Istennek természetét. Isten gyermekeinek hasonlítania kell az Istenhez.

Az elvesztett Isteni hasonlatosságot vissza kell szerezni az állandó mindennapi igyekezettel és növekedéssel. A legkomolyabban felhívja a figyelmet arra, hogy őrizkednie kell attól a téves gondolattól, hogy az Isten az embert tetteiért, bűnös cselekedeteiért nem vonja felelősségre.

E levélnek két fontos tanítása van:

1. A próféták nem csak megjövendölték az Ur Jézus Krisztus Messiás voltát, hanem meg is erősítették azt.
2. Az Ur Jézus Krisztus második eljövetelét azért halasztja, mert vár arra, hogy az emberek megtérjenek s a megtértek egy egész új világot alkossanak.

Általános elemzés:

a) A megszentelődésre szóló intelmek: 1:R.

b) A hamis tanítók kárhoztatása: 2:R.

c) Az Isten ítélete késik, de el nem marad: 3:R.

Az Ur Jézus azt tanította: "Tanulmányozzátok az irásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örökéletetek és ezek azok, melyek bizonyságot tesznek rólam". (Ján. 5:39.)

Tudakozzuk, testvéreim! Ismerjük meg jobban az Ur Jézus Krisztust és növekedjünk naponta a helyes keresztyéni életben!

Személyi Hirek

Somogyi Gábor testvéreinket Toronto, Kanadában a jó Isten megáldotta egy fiu gyermekkel. Nagy az örömük s mi is örvendünk az örvendezőkkel. Adjon az Ur testvéreinknek bölcseséget, testi-lelki ki erőt gyermekük neveléséhez. Somogyi nővérünk lapunk egyik munkatársa és hűséges támogatója.

—o—

Azt a szomoru hírt vettük, hogy Revy Illés testvérünk S.-Petersburg, Floridában komoly beteg. Imádkozzunk az Ur szolgájáért.

A szeretetnek az ártatlansággal való összhangzása, az élet édene.

Rousseau

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.
Z. C. szám. 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A KÖNYÖRÜLŐ ISTEN

A Szentírás többszörös bizonyságot tesz arról, hogy Isten nem a bosszúállásnak, hanem a könyörületnek és irgalmasságnak Istene. Nem akarja a bűnös ember lelki halálát, kárhozatát, hanem azt akarja, hogy minden ember megtérjen és éljen.

Ha Isten nem volna könyörülő, nagyirgalmú Isten, akkor valamennyi vagyonos, gazdag embernek a pokolba kellene menni. Hogy mégis a gazdagnak és vagyonosnak is része legyen a megváltásban és a mennyországban, akkor e földi életben szegénnyé kell válnia, ha nem is ugy, hogy megszabadul teljesen a szivét háborító, lelkét nyugtalanító pénzétől és vagyonától, hanem úgy kell szegénnyé válnia, hogy megérti és felfogja azt az Isteni igazságot, hogy ő csak sáfára azoknak az anyagi dolgoknak, amivel Isten őtet megajándékozta.

Ha ezt megérti, annak jelét adja abban, hogy vagyonából, kincseiből magának csak annyit tart meg, amiből családjával együtt rendesen megélhet. A többit pedig nem rejtegeti zsugori módjára, hogy később esetleg az ügyvédeké, vagy bankároké legyen, hanem fölhasználja az Isten országa ügyének előhaladására, szegények megsegítésére, jótékony intézetek, korházak, iskolák aggmenházak támogatására.

Az emberek a legkevesebbet misszióra adakoznak. Már pedig a világmisszió támogatása egyik legfontosabb feladat. Milliók élnek lelki sötétségben. Az élő Istenről, a megváltásról keveset, vagy semmit nem tudnak.

Erkölcstelen életbe süllyedve haladnak az örökkévaló kárhozat felé. A jó Isten szeretettel nyújtja feléjük is a kegyelmet. Könyörülni akar rajtuk is, mint ahogy rajtunk is könyörült, de nincs elég misszionárus, akik elvihetnék hozzájuk Isten irgalmas és kegyelmes üzenetét. Nincsen elegendő szolgája az Urnak, akik megmagyarázhatnák Isten akaratát s a Krisztus által hozott kegyelmet.

Vannak sokan hű lelkek, akik hajlandók elmenni, életüket feláldozni, de nincsen elég pénz, amivel őket ki lehetne küldeni s róluk gondot lehetne viselni.

A keresztyének a bankokba rakják, vagy tartogatják pénzüket. A világ népe pusztul, megtéretlen lelki állapotában Isten nélkül él s a sokmillió Isten nélkül élő ember veszélyezteti a keresztyének életét és a modern civilizációt.

Atomháboru fenyegeti a világot, mely ha elindul, felperzseli a világot, elpusztítja a nagy befektetéseket, megégeti a kincseket. Tanácsos volna most, amíg nem késő elvinni, elküldeni a békességet, jóakaratot, szeretetet, megértést hirdető krisztusi Evangéliumot az egész világra. Erre ma nagyobb szükség van mint, hogy astronátokat küldjünk a holdba, vagy pedig az ugynevezett "Peace Corp" embereire, akiket ezrével küld szét kormányunk a világunkra.

Ez ellen persze kifogásunk nincsen, csak azért említjük meg, mert meggyőződésünk szerint az emberek megmentése, Krisztushoz való vezetése mindennél fontosabb.

Ha az emberek Krisztus valódi tanitványaivá válnak, akkor Isten országa eljő erre a földre. Akkor teljesedik be az a prófécia, mely szerint a hadakozó szerszámokból, pokoli gépekből földet művelő szerszámokat csinálnak. Megszűnik a gyűlölködés, egymás elleni harc és együtt, békességben lakoznak. (Ésaiás 11:6—9-ig.)

Nemcsak a gazdag embereknek, hanem a legszegényebbeknek is arra kell törekedniök, hogy jó sáfároknak bizonyuljanak abból a kevésből is, amivel rendelkeznek. Nem a fölöslegből kell adni Istennek, hanem legelőször is az Övele szembeni kötelességünket kell rendezni. Az Ur Jézusnak nagyon tetszett a szegény özvegy asszony cselekedete, amikor az utolsó két fillérét is beletette az Ur ládájába.

S valószínűleg igaz szívvel s Isten iránti szeretettel tette, máskülönben az Ur nem említette volna meg. A Szentírás azt tanítja, hogy az Istent meg kell probálnunk s Ő azoknak, akik adnak abból, amivel bírnak, sokkal többet ad vissza. Aki jövedelméből a legelső részt az Urnak adja, akár tized, vagy attól kevesebb is legyen az, nem fogja soha megbánni, mert az Ur sokszorosan vissza adja azt. Áldásul lehet sok embernek, letörölhet sok könnyet és menthet lelkeket az örök kárhozattól.

Testvéreim, hiábavaló a mi vallási gyakorlatunk szájjal s a legszebb szertartással, ha szivünk fösvény és elzárja magát szenvedő embertársainktól.

"Adjatok és néktek is adatik", mondja a rajtunk és mindnyájunkon könyörülő Isten. S azért mondja, mert menteni akarja a meg nem mentetteket. Igen, ma is ugy szereti az egész világot, mint akkor szerette, mikor szeretetből elküldte egyetlen Fiát erre a földre. Ő meg tett mindent, amit megtehetett, vajon mi keresztyének mit teszünk Ő érette s a még meg nem mentett emberekért, akikért a Golgotán kifolyt minden csepp vére?

Mi válik javunkra?

(Folytatás a mult számból)

Ujra lettek csodák, jelek, gyógyítások, de már tovább haladt Isten kegyelme Krisztusban, bűnbocsánatok, és megváltások is történtek, amelyek eddigelé nem voltak. Uj levegő áramlott általa az emberiségbe, amely a 400 éves hallgatás alatt csaknem kiszáradt.

Az emberek mint ma is van, akkor sem felejtettek. Jelt kívántak! De csak egy ideig. Mert amig az ószövetségi iratok, történetek, próféciák, mózesi csodák és történetek, összegyüjtéséhez és Istentől ihletett leírásokhoz 1600 évre volt szükség, addig az evangéliumok, apostoli levelek, és az utolsó prófécia lerögzitéséhez és összeállításához, csak egy emberöltőre volt szüksége Istennek. És már írásban jelent meg, most már nemcsak az Ószövetség, hanem az Ujszövetség is. És folyamatosan igy váltak és válnak Isten cselekedetei javára akkor is, később is, most annak a népnek, amelyik igazán jár.

Igy váltak javunkra nekünk is. Tehát amelyek egykor nekünk éppen ugy mint Pálnak nyereségeink voltak, mégha született előjogaink lettek volna is azok miként neki, azokat Krisztusért, de csakis Őérette, kárnak és szemétnek ítélte és ítéljük el mi is!

Legyen világossá előttünk, hogy mindazt, amit Isten ennek a korszaknak akart és fog adni, azt az Ujtestamentum lapjaira vésette fel! Ezenkivül nem adott és nem is ad uj kijelentést! Azok, akik ma magukat prófétáknak hivatják, vagy magukat annak tartják, a Biblia lapjain kivül vannak!

Isten berekesztette a prófétaságot és mindennemü uj kijelentést, mert ha nem igy volna, akkor a Szentirást bővíteni kellett volna, a már eddig is magukat prófétáknak valló emberek beszédeivel.

Ami a gyülekezetek megalakulásáig és az Ujszövetség könyvei összeállításáig történt, Jézus Krisztus megjelenésétől kezdve, ezek az emberek bekerültek a biblia lapjaira még az első pünkösd után is, mert akkor meg Jézus Krisztus használta őket a maga kijelentése tolmácsolására. Ez történt egyideig még Korintusban is. De már Efézusban a Szent Szellem művelte mindezeket. Ő mondotta el Pállal az I. Kor. 13-ban, "legyenek bár prófétálások, eltöröltetnek, vagy akár nyelvek, megszünnek, vagy akár ismeret, eltöröltetnek — de megmarad e három: a hit, remény és szeretet, ezek között pedig legnagyobb a szeretet!"

Amikor Pál a filipieknek írta a római börtönből ezeket, rájött arra, hogy mi volt ő eddig, honnan jött, hogy tanulta ki az ősei vallását és most egy dologért miként tud mindent letenni és kárnak ítélni: azért, hogy a Krisztust megnyerje és igy találtassék Őbenne! Hogy igy ismerje meg Őt és az Ő feltámadásának erejét, azt az erőt, amely képes őt a halottak közül is feltámasztani, kiemelni! Nem az utolsó napon, amikor mindenek előállítatnak, hanem a Krisztus eljövetelekor, amikor előhozza azokat, akik Őbenne elaludtak és ezek az Övéi, tehát az Ő Teste.

Hát nem javára válnak Isten cselekedetei még ma is azoknak, akik ebben az életben Krisztusnak élnek, szolgálnak és igazán minden dolgukban csak Őreá tekintenek?

Nekünk, ma élő Isten gyermekeinek, az itteni és a jövő életünk alapjai vannak lerakva a Bibliában. Aki más fundamentumot rak le és arra épít, ám lássa!

Sajnálom és féltem azokat az embereket, akik ma, itt is, ott is, uj meg uj kijelentésekre és uj prófétákra várnak, vagy már ezeknek a feltűnésére hivatkoznak és szavukat ismételgetik.

Isten igéje mondja nekünk itt és mostanra: "Meglássátok, hogy senki ne legyen, aki bennetek zsákmányt vet a bölcselkedés és üres csalás által, amely emberek rendelése szerint, és nem Krisztus szerint való!" (Kol. 2:8.)

Kétezer év óta Ő a kijelentés, Ő az irott Ige, Ő a próféta, Őt hallgassátok!

Igy lesznek Isten cselekedetei Jézus Krisztusban, a testté lett Igében, a kegyelmi ajándékokban, szolgálatokban, az örökélet drága reménységében és egymás kiszolgálásában és szeretésében, de Isten szeretésében is, javára életre és dicsőségére annak, akik igazán Isten és az Ur Jézus Krisztus szerint élnek, mint az Ő testének a tagjai! Mert ma itt és most ez az Atya nagy műve épittetik és készíttetik a Szent Szellem által! Ezt készíti, ezt tisztítja a szeplőtől és ezt erősíti a maga erejével! Igy épülünk szent templommá az Urban!

Hiszed-é ezt?

Ha igen, akkor te is lakója vagy és az leszel a dicsőségben is Isten templomának a lakója! Örülj, mert miként Mária, te is kegyelembe fogadtattál!

T ó t h S.

Rászolgált és kiérdemelt köszönet

"Mivel fizessek az Urnak minden énhozzám való jótéteményeiért". (Zsolt. 116:12.)

Mikor az életben fizetésről van szó az ember pénzre gondol s ez a szó kellemesen hangzik az ember fülében. Kedves szó ez idősnek, fiatalnak és gyermeknek egyaránt.

Sokszor azt gondoljuk, hogy pénzzel mindent meg lehet fizetni, pedig ez életben sok minden van, amit pénzzel megfizetni nem lehet. Azért kérdezi a zsoltáríró is: "Mivel fizessek . . ."?

A szeretetet, részvétet, elismerést, jóságot stb. pénzzel megfizetni nem lehet. Gyermekeinknek bármennyit adjunk a pénzből, vagy egyébből, soha nem mondhatjuk, hogy most ki vagy fizetve, mert a Biblia szerint is: "A szeretet soha el nem fogy". Adósságunkat, számláinkat fizetjük, mert ha nem, megbüntetnek, de a fentemlítettekkel szemben a pénz eszköz lehet, de nem megfelelő fizetés.

A Magyar Baptista Szövetségünkben vannak értékes és nagyrabecsült emberek, kiknek értékes munkáját és fáradozását pénzzel megfizetni nem lehet. Az Ur szőlőjének munkásai ezek, akik nagy áldozattal, szövetségi életünkkel kapcsolatban Isten országa ügyeit képviselték s az Ur nevében türelmesen vitték a munkának terhét.

Mikor a zsoltáros maga körül tekintett s láttá Istennek jóságát sokféle áldásainak megnyilatkozásaiban, igy kiáltott fel: "Mivel fizessek minden hozzám való jótéteményéért?"

Ugy érezte és látta, hogy azok megfizethetetlenek. Amikor Szövetségünk munkája terén fáradozó testvéreinkre gondolunk, ugy érezzük, hogy az ő fáradozásuk is megfizethetetlen. De úgy érzem, hivatalos lapunkban nekik köszönetet illik mondani. Köszönjük kedves testvéreim, hogy Szövetségünk kocsiját, mely különféle nehézségekkel rakva van, ebben a konvenciói évben is vittétek az élet utján tovább.

Hálás szívvel emlékezünk meg Rev. Orosz E. Attila elnök és Rev. Attila Tivadar alelnök testvéreinkről.

Mrs. Steg Mariska nővérünkről, aki irodalmunk terén páratlan munkát végez. De emellett Szövetségünknek is pénztárosa.

Irodalmunk bizottságának elnöke, Rev. Petre Gábor, aki hosszu éveken keresztül szivén hordja irodalmunk sokszor komoly problémákkal terhelt ügyeit.

Rev. Petre M. Adalbert, lapunk szerkesztője.

Rev. Fülöp Árpád testvérünk, aki fontos és nehéz pásztori munkája mellett lapunk előállítása, illetve összeállítása és nyomtatása körül fáradozik.

Nem akarunk megfeledkezni Schaffer Ferenc testvérről, aki Aggmenházunk bizottságának elnöke.

Megemlékezünk Aggmenházunk gondnokairól Kurtz Lajos testvéreinkről.

Az Ur nem ajándékozta meg őket gyermekekkel, de most adott nekik öreg gyermekeket, kiknek gondjait magukra vállalták.

Kish Elemér testvérünk az intézet pénztárosa, aki pontos és szép munkát végez.

Rev. Petre Gábor az intézetünk beszolgáló lelkésze, aki hűségesen végzi munkáját feleségével együtt.

Szász János tetvérünk irodalmunk pénztárosa, aki ebben az évben betegeskedett, de mindazáltal munkáját elvégezte.

Rev. Molnár Balázs testvérünk, a vagyonügyi bizottságunk elnöke, ki szintén gyülekezeti munkája mellett hűségesen betölti e fontos állást.

A misszió bizottságunk elnöke Dr. Udvarnoki Béla, aki nyugdijazott tanár, de aki ugylátszik, azért vonult nyugalomba, hogy missziónk terén munkát vállalhasson.

Ebben az évben az egész évi Biblia Magyarázónkat is ő irta dicséretesen.

A vasárnapi iskolai konferenciánk elnöke ez évben a bridgeporti Molnár Géza testvérünk, aki szép munkát végez.

Nem akarunk megfelejtkezni Molnár Magdusról sem, aki ifjuságunk konferenciájának elnöke.

Megemlékszünk a Szövetség jegyzőiről: Rev. Kocsis Imréről és Szerencsi Mária nővérünkről. Szerencsi testvérnő gyönyörü munkát végzett lapunk Női Rovatával kapcsolatban.

Az itt megemlített lelki testvéreinknek az évben végzett és végzendő munkájukért köszönetet mondunk. Köszönjük őket az Urnak s kérjük reájuk Istennek áldását.

V é r F e r e n c z
titkár.

—o—

Szerénységből titkárunk a fenti névsorból nevét kihagyta, de ugy érzem, ha már lapunkban köszönetet kell mondanunk testvéreinknek azért a munkáért, amit ez évben végeztek, akkor Vér testvért sem lehet kihagyni a névsorból. Az ő munkáját és fáradozását sem lehet pénzzel megfizetni. Ha volna is fizetni való pénzünk, ő azt akkor sem fogadná el, hanem hozzátenne mégannyit és visszaküldené a pénztárba. Köszönjük Vér testvérnek is minden fáradozását és sokirányu áldozatos munkáját, amit e konvenciói évben is meghozott munkánk fönntartásáért.

(S z e r k.)

Palm Bay, Florida

Mióta Floridába áthelyezte a Magyar Baptista Szövetség a szeretetotthont (The Bethesda Baptist Home), azóta annak bizottsága mindig komoly felelősségteljes intézkedésekkel van elfoglalva.

Elsősorban az Állam Egészségügyi Hivatala előírása minden pontjának eleget kell tennünk. Ebben az irányban a felülvizsgálat gyakran megismétlődik.

Másodszor a Bizottság felelős érzéssel intézkedik minden tekintetben a Szövetség hatáskörein belül, hogy az Otthont áldozatkész támogató testvéreink és barátaink mindég örömmel és megelégedéssel támogassák és beszéljenek a szeretet otthonunkról.

Harmadszor a Bizottság felelőséget érez az Intézet lakóinak erkölcsi, egészségi és lelki ápolásáért. Továbbá az alkalmazottak harmónikus közreműködéséért. Az alapszabályok szigorú betartásáért. A birtokon levő épületek és felszerelések karbantartásáért.

40 esztendeje annak, hogy az Amerikai Magyar Baptista Szövetség imádkozó szivvel ápolgatja az Intézetet, mely az elmult idők alatt nem volt megkímélve viharos hullámoktól. Elődeinknek Istenben való erős hite, az Otthonhoz önzetlen ragaszkodó szeretete, nehéz áldozatuk gyümölcse az, hogy ma hatalmas fává erősödve képes 42 nyugdíjban levő testvérnek kényelmes menhelyet adni.

Hogy Floridába helyezte Szövetségünk az Intézetet az nem könnyített a bizottság munkáján a nagy távolság áthidalása miatt, de hisszük, hogy az oda helyezéssel nyert előny nagyon megérte.

A meleg éghajlat, szabályos étkezés, tisztaság, lelki szórakozás, lelki ápolás jut osztályrészül az ittlakóknak. Északi vendégek gyakori látogatása itt mindig érdeklődést és örömet jelent a lakók részére,

Amióta az Intézet Floridába lett helyezve nemcsak az új épület felépítése történt meg, ami természetesen a legkimagaslóbb esemény, hanem azóta szüntelen folyik az eredeti befektetés értékesítése. Épületek javításával, uj felszerelések beszerzésével, fák ápolásával, a föld alacsony vizes részének lecsatornázásával, a fürdő megépítésével, és sok apró dolog gondos kezelésével.

Minden feladat mellett egyik legfontosabb feladatunk volt, hogy az új épületten lévő adóságot minél előbb kifizessük. Lüktető erőt adott az a valóság a bizottságnak, hogy testvéreink mindenfelől támogatták ezt a teherviselést. A lehetőség ma már láthatáron van. Most van az utolsó alkalom, hogy olvasóink és szervezeteink még erre az alapra küldhetnek, vagy hozhatnak a Konvencióra szeretet adományokat.

Az Intézet bizottságának legforróbb vágya az, hogy ezen a Konvención az adóspapírt elégethetnénk.

Ez végtelen örömet fog jelenteni különösképpen azoknak, akik már 40 év óta imádkozó szivvel kísérik Intézetünket.

Schaffer Ferenc

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Szerencsy Mária

Az én időm

(Zsolt. 31:16.)

"Életem ideje kezedben van" . . .

Mikor ez igéket olvastam, szinte megdöbbentem, mert milyen bizonyosságot adhatok én időmről? Eddig abban voltam megnyugodva, hogy "az én időm" teljesen le van foglalva nagy családom részére s igy másoknak nem jut belőle.

Könyörgésemre az Ur ezzel az igével felelt, hogy az én életem ideje az Ő kezében van.

Ezek az igék megalázták szivemet és összedőlt bennem az a tudat, hogy én eleget teszek abban az időben, amit kegyelemből az Ő kezéből kapok. A betegek sokszor szomorúan mondták "úgy vártam, hogy meglátogat", de a válaszom mindig az volt — "higyje el, nincs időm!"

Most világos lett előttem, hogy az Ur adja az időt és azt az Ő akarata szerint kell kihasználni, beosztani.

Nem szabad időmet elvesztegetni, könnyelműen elpazarolni, mert Isten ajándéka az. Igen, igen, egy ajándék, amiből csak az marad meg, amit Jézusért teszünk!

Bibliai példát keresve erre, Mária és Márthánál álltam meg. Mártha nagyon jól cselekedett mikor Jézust behívta házába és ideje volt számára vendégséget és pihenőhelyet készíteni, volt ideje Jézusról gondoskodni. E család számára Mártha e ténykedéséből nagy áldás lett. Jézus bejött a családba és megváltozott a család.

"Mártha jól tette" — mondta Jézus, de Mária még jobban.

Mária nem Jézus testi szükségleteinek kielégítésére összpontosította minden erejét, hanem lelke Jézus tanítását szomjazta.

Bennünk is meg kell legyen mind a kettő. Márthák és Máriák is kell, hogy legyünk. Lehetünk szorgalmas háziasszonyok, vendégszeretők, de ugyanakkor legyünk mindig készek Jézust befogadni hajlékunkba. De legyünk olyan ügyesek is, hogy mindent elvégezve, legyünk ott helyünkön az Ur házában.

Nem baj az, ha vasárnap nem olyan az ebéd — lehet az ünnepi ebéd egy hétköznap is —, de legyen időnk vasárnap és hétköznap is résztvenni a gyülekezet összejövetelén.

Munkánkat ugy osszuk be, hogy ne a sok munkától elcsigázva fáradtan jelenjünk meg, hanem frissen pihenten hallgathassuk meg az Ur számunkra küldött üzenetét.

"Taníts minket, ugy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk" (Zsolt. 90:12.), így sóhajt fel Dávid a zsoltáríró. Nekünk is sok bölcseségre van szükségünk ebben a rohanó, tülekedő világban, hogy be tudjuk osztani a rendelkezésünkre álló kegyelmi időt.

Harminc éve elmult, hogy hivő vagyok — az Ur segítségével —, mindig ott voltam a gyülekezetben, akkor is, ha nagyon messze künn a tanyán laktunk és gyalog kellett bemenni a faluba az összejövetel helyére. Később is, mikor mind népesebb lett családom és kilenc gyermek volt körülöttem, mindig időre ott voltunk mindnyájan, az Ur házában. Most mikor már gyermekeim jobban elszélednek, igyekszem több időt fordítani látogatásokra, hívogatok, vigasztalok, bizonyságot teszek.

Igen, Uram! mind az éveket, napokat, órákat, perceket, egész életemet Neked adom, hogy a Te akaratod szerint azt cselekedhessem amit Te akarsz . . .

Nagyajtai Imréné

Isten semmi olyat nem kíván tőled, amit előzőleg nem adott volna meg neked, vagy amire jó előre alkalmassá nem tett volna.

Isten elől nincs menekülés. . . csak Őhozzá.

Születésnapi köszöntő Argentinából

Egy gyönyörü színes keret között érkezett hozzánk a Buenos Aires-i magyar baptista gyülekezettől egy születésnapi köszöntő, amit lapunkban leközlünk Vér testvér tiszteletére s csatlakozunk ahhoz a közel 70 tagu gyülekezethez, mely Vér Ferenc testvért üdvözli születésének 74-ik évfordulója alkalmából.

Éltesse a jó Isten még sok esztendeig sok lelki örömök között, jó egészségben.

—o—

A köszöntő szóról-szóra így hangzik:

1964 május 1-re

Buenos Aires-i Első Magyar Baptista Gyülekezet látogatói és tagjai kedves Vér Ferenc testvérünket, az A.M.B.Sz. titkárát 74-ik születés napján sok szeretettel köszöntjük az Ige eme szavaival:

"Mert sok örömünk és vigasztalásunk van a te szeretetedben, hogy a szenteknek sziveik megvídámodtak te általad atyámfia". (File. 7.)

"Áldjon meg teged az Ur és őrizzen meg téged. Világosítsa meg az Ur az ő orcáját terajtad és könyörüljön terajtad. Fordítsa az Ur az ő orcáját tereád és adjon békességet neked". (4. Móz. 24:26.)

Éltesse az Ur kedves testvérünket még számos évekig, kedves családjának, gyülekezeteink s nemzetének örömére. Áldja meg az Ur sok lelki és testi erővel, hogy közhasznu pályafutásán oly sokaknak javára tovább is zavartalanul müködhessen Isten országa építésében Urunk szent neve dicsőségére. Ezeket kívánjuk alulírottak őszinte szivvel és szeretettel, hittestvérei az Ur Jézus Krisztusban:

A gyülekezet diakonusa:
Schaffer Fülöp

A gyülekezet biz. tagjai:
Kovács Mihály
Besenyei László
Mester Pál és
Katona Lajos

A gyülekezet lelkipásztora:
Pintér Sándor és
a 69 testvér és barát.

Labourers Together With God

I. Cor. 3:6—9.

This was spoken by Mrs. Carl T. Few in Wadsworth, Ohio, at the annual Central District Ladies Konference on April 25, 1964.

> Key verse: I. Cor. 3:9. For we are labourers together with God; ye are God's husbandry, ye are Gods building.

God's purpose in calling us to be labourers together with Him in this present age is not only that the work before us may be acomplished but to prepare us for our chief and ultimate service in the age to come.

Men suppose that the present conquest of evil and the establishing of righteousness in this earth are the main objects for God's calling us.

He could have done this very same thing very easily by using other agents . . . because All power is in His hands.

The time is coming when He will arise and make short work of all evil in this world. He could even do it now — except this evidently is not His chief aim at this time.

Unless we can know or discern what the real end is, we might wonder why sin has been so long in reign. We are ready to say, "How long, Oh, Lord?"

He, Who has the keys to death and hell and yet does not open the locks — Why He doesn't let the Spirit pour out and destroy evil.

Let us take a look at Christ's life. Why? When He was given a lifetime of 33 years, why were only 3 years of this time spent in His great work. Why had He died so soon? He was so well fitted for His work.

Think on Stephen's life. When he was full of faith and the Holy Ghost, when he was doing such wonderful works — Why was he cut off so soon?

Why are some of the rarest workers cut down so prematurely? Why are all of these things as they are?

There is one great reason; the worker is more than the work.

Character is more than mere deeds. The doer is more than the things done.

This present age in which we live is more or less disciplinary. We are the disciples, the learners, more than we are the workers, at present.

We are workers because work is necessary to learning. Some lessons are best learned at work. We are workers in order to become fully equipped for the age to come.

When our character is perfected, than our present work is largely done, even though we may have seemed to accomplish so little in defeating the work of Satan or in building up God's cause.

The Savior could have said, "I have finished the work Thou gavest me to do", even though His whole nation was rejecting Him. His own chosen apostles were forsaking and denying Him.

He was one in whom His Father was well pleased — though the world was not won to Him.

So also Paul could still rejoice when his fellow-workers forsake him. The churches that he founded were overflowing with apostasy.

He had kept the Faith! He did not boast in what he had achieved, but in what he had come to be in the way of character.

In verse 8 we find: He that planteth and he that watereth are one, and every man shall receive his own reward according to his own labour. Each shall be rewarded, not according to the successor amount of his work, but according to his own labor. This reward is something over and above the personal salvation we already have.

There are three elements God seeks for a worker:

The first is Godliness. This is a proper appreciation of God — such as will keep us constantly thoughtful of Him and reverent toward Him. A true disciple learn to recognize God as the scource all things at all times. He prays without ceasing because God is such a constant reality to him. The prayerfullness of Jesus is a witness to this fact. His prayer at Lazarus' tomb showed not only the constant communion with His Father but also the desire that the bystanders learn to recognize God as the scourse of the power that was about to be made manifest.

If our work gives us a true vision of God and brings us into communion with Him — that is fine — it accomplishes it's end, even if we may seem unsuccessful in the eyes of the world.

Jesus knew God most thoroughly whether He led the world to know Him or not.

Blessed is the work, however appearing to the public, that makes us know God.

The second element God seeks for a worker is Submission. Submission to the will of God. Perhaps this is a greater acquisition that the mere appreciation of God. It is blessed to have God help us in our work, but if we must sometimes suffer rather than achieve, we must be very close to Him to still be able to say, "Not my will but thine be done." The will of God is sometimes far beyond what we ask or think. He purposes larger than we plan. We must be ready to comply with His purposes rather than with our plans. One of our big faults is that we have not accepted the whole of His purposed salvation.

Christ has continually something against His church, because she does not accept the fullness of His salvation. Frequently we are stopped with just a partial blessing instead of reaching out to the compete and final prize of the upward calling of God in Christ Jesus.

Too few of us submit our wills to God's will. Moses tried to deliver Israel by his own might when he was 40 years of age. His attempt was futile. Later, deliverance was brought about after Moses worked for and became more acquainted with God. At this time, Moses was a far superior man to the Moses we read of at the age of 40.

May God cause us to stop trying to establish our own righteousness and enable us to submit to the righteousness of God by faith.

Another element God seeks for a worker is surrender. Surrender to the persons of God. We must surrender ourselves to Himself. This is a very close relationship into which God finally brings His chosen. It is not only that of Master and servant, or merely that of Teacher and disciple, but it is also that of Bridegroom and bride where the very self is surrendered in the closest and holiest of ties. In this way we become one with Him. This blessed union is never reached if the thought is ever centered on the outward world or the things done in the present state.

Let us accept the providences of God as they come to us, sometimes disappointing, realizing that it is the worker more than the work that God now has his eye on.

o

And at the same time, let us look over to the coming of age, where, when we are fully conformed to God, we shall find our true place of service. Let us remember that we are coming again. Elijah didn't turn his people from Baal worship. But he is coming again to do what he did not do then. Jesus did not turn His people from unbelief, but He is coming again to do what He did do then. We may have not converted all of our own generation but we are coming again to do what we do not do now.

The work will chiefly be done then. The worker is chiefly perfected now.

—o—

Atyánk, áldd meg őket!

Szent Atyánk óh nagyon áldd meg őket,
a hű szolgákat, a hű magvetőket!
Kik szenvedik a napnak hőségét..,
És hintik a magot, a tiszta ígét.

Te tudod csak egyedül, jó Atyánk
Az elrejtett drága könnyeiket —
Ki vizsgálod a szíveket, veséket,
Te jól ismered a szelídlelkűeket.

Óh, adj erőt nekik drága Atyánk
Bő kegyesőt, égi harmatot —
Felöltözvén lelki fegyverekkel,
Szolgáljanak szent hitükkel ott. —

Hadd ömöljön az élet forrása,
Csüggedt, fáradt, megterheltekre
Hadd nyerjenek vígaszt és új erőt,
Megtisztulást egy új életre. —

Vezess, vezess át a Jordán folyón,
Kanaánnak dicső fényébe, —
A hű szolga, ki itt lent hűn harcolt,
Emeld magadhoz a mennyekbe. —

Szent Atyánk, óh nagyon áldd meg őket,
A csendes, hűséges igehirdetőket,
Kik mindenkor itt lent alázattal járnak,
Jutalmat csak ott fent mennyben Tőled várnak!

K r ö h l i n g J.-n é.

A konferencia színhelye:
CLEVELAND (OHIO)
Shaker-téri gyülekezet

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:
Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjusági Szöv. pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio